

การศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนจ่าทหารเรือ สังกัดกองทัพเรือ
A STUDY OF ENGLISH VOCABULARY LEARNING STRATEGIES EMPLOYED BY NAVAL
RATING STUDENTS OF ROYAL THAI NAVY

ทองศักดิ์ กุตรระแสง
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ดร.เทพนคร ทาคง และ ดร.เกษมพัฒน์ พูลสวัสดิ์

Abstract

The purposes of this research were to study the English vocabulary learning strategies of Naval Rating Students of Royal Thai Navy and to compare the difference of English vocabulary strategies of Naval Rating Students classified by the student's achievement into high and low achievement groups. The sample group consisted of 265 Naval Rating Students studied in the second year in Royal Thai Navy in academic year 2016. The instrument used in gathering data was questionnaire. The data statistically analyzed by percentage, means, standard deviation, and t-test for independent sample.

The results revealed that Naval Rating Students of Royal Thai Navy used all strategies for English vocabulary learning strategy was at medium level. The determination strategies and social strategies were used the most while metacognitive strategies, memory strategies, and cognitive strategies were used less than the first 2 strategies respectively.

When comparing high and low achievement group, it was shown that the students in high achievement group used metacognitive strategies the most while students in low achievement group used social strategies the most. It was shown that Naval Rating Students of Royal Thai Navy who had different English vocabulary learning abilities statistically significant used different English vocabulary learning strategies at .05 level except social strategies which the result was shown the using of strategies among 2 groups of students were statistically insignificant difference.

Keyword : English vocabulary strategies, Naval Rating Students

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนจ่าทหารเรือ และเปรียบเทียบความแตกต่างในการใช้พฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนจ่าทหารเรือ จำแนกตามความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนจ่าทหารเรือชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนจ่าทหารเรือ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามพฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ใช้สถิติ t-test แบบกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระแก่กัน เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ผลการวิจัยพบว่า

1) นักเรียนจ่าทหารเรือ ใช้พฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลางทุกกลยุทธ์โดยใช้กลยุทธ์มากที่สุดเท่ากัน 2 กลยุทธ์ ได้แก่ กลยุทธ์นำไปสู่ความสำเร็จ และ กลยุทธ์ทางสังคม รองลงมาได้แก่ กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา กลยุทธ์การจดจำ และ กลยุทธ์ด้านสติปัญญา ตามลำดับ

2) ผลการเปรียบเทียบการใช้พฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำแนกตามระดับความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ พบว่านักเรียนจ่าทหารเรือกลุ่มเก่ง ใช้กลยุทธ์ด้านอภิปัญญามากที่สุด นักเรียนจ่าทหารเรือกลุ่มอ่อน ใช้กลยุทธ์ทางสังคมมากที่สุด นักเรียนจ่าทหารเรือที่มีระดับความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน มีการใช้พฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นกลยุทธ์ทางสังคมแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ : พฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ, นักเรียนจ่าทหารเรือ

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายมากที่สุด เนื่องจากเป็นภาษากลางที่ใช้สื่อความหมายไปเกือบทั่วโลก ทั้งในฐานะที่เป็นเครื่องมือที่จะเข้าถึงแหล่งวิทยาการต่างๆ และค้นคว้าความรู้ใหม่ๆ ซึ่งปัจจุบันมีคนทั่วโลกใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักในการสื่อสารถึงจำนวน 2,000 ล้านคน หรือ 1 ใน 3 ของประชากรของโลก ดังนั้นจึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะส่งเสริมให้ประชากรไทยได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับที่จะสื่อสารได้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และการประกอบอาชีพ ตลอดจนจนการเจรจาต่อรองสำหรับการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ และสังคมในเวทีสากล (สถาบันภาษาอังกฤษ, ออนไลน์, 2555) ซึ่งในปัจจุบันนี้ ภาษาอังกฤษมีบทบาทในชีวิตประจำวันในหลายๆ ด้าน เช่น ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร การแสวงหาความรู้ และการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจ และตระหนักในความแตกต่างเกี่ยวกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรม และยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ได้กว้างขวางขึ้น ดังนั้นจึงจำเป็นต้องพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษา และสถานการณ์เข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และสามารถถ่ายทอดได้อย่างมีประสิทธิภาพ การประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศนั้น ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับลักษณะการเรียนรู้ (learning styles) และกลวิธีการเรียนรู้ (learning strategies) ซึ่งนับว่ามีความสำคัญมากต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนรู้ และถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยเป้าหมายที่สำคัญในการจัดการศึกษาคือการพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง และการที่ผู้เรียนจะบรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้ ผู้เรียนต้องมีกลยุทธ์การเรียนรู้ที่เหมาะสม และมีประสิทธิภาพเป็นของตนเอง จึงจะประสบผลสำเร็จในการเรียนได้เป็นอย่างดี (ธีราภรณ์ พลอยเล็ก, 2555, หน้า 1) อีกทั้งความสามารถในการใช้องค์ประกอบของภาษา 3 ประการ ซึ่งประกอบด้วย 1. เสียง 2. คำศัพท์ และ 3. โครงสร้างไวยากรณ์ มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจในสิ่งที่ผู้อื่นสื่อสาร และ สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Stevick, 2012) โดยทำให้เกิดประสิทธิภาพในการสื่อสารยิ่งขึ้นหากผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ ทำให้สามารถนำคำศัพท์มาสร้างเป็นหน่วยทางภาษาที่ใหญ่ขึ้น เช่น วลี ประโยค และความเรียงได้ (Ghadessey & Yanjie, 2001) และคำศัพท์ที่มีความสำคัญมากในการสื่อสารและการเรียนภาษาของมนุษย์ อีกทั้งยังมีบทบาทที่จำเป็นในกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สอง ซึ่งความเชี่ยวชาญในเรื่อง

คำศัพท์ไม่เพียงแต่เกิดขึ้นในชั้นเรียนเท่านั้น แต่ต้องสามารถเกิดขึ้นสะสมเพิ่มพูนได้ตลอดชีวิต ถ้าผู้เรียนภาษาที่สองไม่สามารถผันฝ้ออุปสรรคในการเรียนรู้คำศัพท์ จะทำให้เกิดข้อจำกัดในการเรียนทักษะทางภาษาได้ (ถิรวัฒน์ ต้นทนิส, 2555, หน้า 1) นอกจากนี้ ลอเฟอร์ (Laufer, 1998) ยังได้กล่าวไว้เช่นกันว่า ผู้เรียนจะต้องมีความรู้ด้านคำศัพท์ให้มาก และต้องรู้คำศัพท์นอกเหนือไปจากในห้องเรียนด้วยการที่มีความรู้คำศัพท์รอบตัวนั้น มีประโยชน์ต่อทุกทักษะ ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งคำศัพท์นั้นมีจำนวนค่อนข้างมาก และหลากหลาย เช่น คำศัพท์ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน คำศัพท์ทางวิชาการ เป็นต้น จึงเป็นการยากที่ผู้เรียนจะสามารถจดจำได้ทั้งหมด ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรคิดหาวิธีการเพื่อนำมาพัฒนาความรู้คำศัพท์ให้กับผู้เรียนตลอดเวลา (กรรณก ภู่อำ, 2555, หน้า 3)

จากความสำคัญของการเรียนรู้คำศัพท์ดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์นับว่าเป็นสิ่งสำคัญของการเรียนรู้คำศัพท์ เพราะกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์เปรียบเสมือนเป็นเครื่องมือที่ส่งเสริมช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ อีกทั้งสามารถเรียนรู้คำศัพท์ได้ด้วยตนเอง กำหนดทิศทางการเรียนรู้ได้ ช่วยให้การเรียนง่ายขึ้น รวดเร็วขึ้น และรู้สึกมั่นใจในการเรียนมากขึ้น สามารถเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น (Oxford, R. L. and D. Crookall. 1989.) ส่วนบริติช เคาน์ซิล (British Council, online, 2007) ยังมีแนวคิดสนับสนุนว่ากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้คำศัพท์ด้วยตนเอง ซึ่งถ้าผู้เรียนมีกลวิธีการเรียนรู้ ก็จะทำให้มีอิสระในการใช้ภาษามากขึ้น และสามารถสื่อสารได้อย่างกว้างขวาง ไม่จำกัดเฉพาะที่ครูกำหนด หรือเฉพาะในรายวิชาที่เรียน ซึ่งในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศนั้น ผู้สอนต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนพยายามเรียนรู้คำศัพท์นอกห้องเรียนให้มากที่สุด เนื่องจากการเรียนภาษาต่างประเทศมีข้อจำกัดในการใช้ภาษาในห้องเรียน ซึ่งครูผู้สอนจึงต้องส่งเสริมให้นักเรียนใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์เพื่อที่จะใช้ภาษาได้เอง และสื่อสารได้ตามสถานการณ์จริงมากขึ้น ดังนั้นการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่หลากหลายเป็นการช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายและจดจำคำศัพท์ได้ จึงเป็นแนวทางในการส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียน ให้เกิดความเข้าใจมากขึ้น

ในการศึกษากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์นั้น ผู้วิจัยพบว่า ได้มีนักวิจัยและนักการศึกษาหลายท่านได้จำแนกประเภทของกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่แตกต่างกันออกไป เช่น ลอสันและฮอกเบน (Lawson & Hogben, 1996) ได้แบ่ง

ประเภทกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่ การทำซ้ำ การวิเคราะห์รูปคำ การลงข้อสรุปแบบง่าย ๆ และการลงข้อสรุปแบบซับซ้อน ส่วน เนชั่น (Nation, 2005) ได้แบ่งประเภทของกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ การวางแผนเลือกจุดสำคัญของคำศัพท์ แหล่งที่มา และกระบวนการสร้างคลังความรู้ เป็นต้น

นอกจากนี้การแบ่งประเภทกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ตามแนวคิดของ ชมิตต์ (Schmitt, 2007) ก็เป็นรูปแบบที่น่าสนใจ และ ได้รับการยอมรับกันอย่างกว้างขวาง โดย ชมิตต์ ได้ศึกษาค้นคว้า พัฒนา และทำการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์จนเป็นที่ยอมรับ และ ได้รับความนิยมนิยมเป็นต้นแบบอย่างแพร่หลาย และได้พัฒนาประเภทกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์บนพื้นฐานแนวคิดของ อีอซ์ฟอร์ด โดยสามารถแบ่งประเภทกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ออกเป็น 2 กลวิธีหลัก และ 4 กลวิธีรอง ได้แก่ 1 กลวิธีสำหรับค้นหาความหมายของคำใหม่โดยเป็นคำที่ไม่เคยพบมาก่อน ประกอบด้วย กลวิธีนำไปสู่ความสำเร็จ (Determination Strategies) และกลวิธีทางสังคม (Social Strategies) 2 กลวิธีสำหรับรวบรวมคำ โดยเป็นคำที่เคยเจอมาก่อนหรือเคยเรียนรู้มาแล้ว ประกอบด้วย กลวิธีทางสังคม (Social Strategies) กลวิธีจดจำ (Memory Strategies) กลวิธีด้านสติปัญญา (Cognitive Strategies) และกลวิธีด้านอภิปัญญา (Metacognitive Strategies) ซึ่งจะเห็นได้ว่าเป็นการจัดแยกประเภทที่มีความครอบคลุมตามในทุกประเด็น การใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับ การแบ่งประเภทของนักการศึกษาอื่นข้างต้น

การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนของ หลักสูตรนักเรียนจำ โดยบรรจุเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ 1 ภาษาอังกฤษ 2 ภาษาอังกฤษ 3 และภาษาอังกฤษ 4 ในโครงสร้างหลักสูตรนักเรียนจำ พุทธศักราช 2556 ในหมวดวิชาสามัญทั่วไป กำหนดให้นักเรียนจำได้ศึกษา ในภาคการศึกษาที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 3 และ ภาคการศึกษาที่ 4 ตามลำดับ ทั้งนี้ เพื่อให้ให้นักเรียนจำทหารเรือมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่กำหนด และสามารถปฏิบัติงานตามสายงานเมื่อบรรจุเข้ารับราชการตำแหน่งนายทหารชั้นประทวน ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสม ประกอบกับเพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับความต้องการของการปฏิบัติงานในสังคมปัจจุบัน และเพิ่มพูนความสามารถของบุคลากรที่สามารถรับการเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป แต่จากข้อมูลของกรมยุทธศึกษาทหารเรือ (กรมยุทธศึกษาทหารเรือ, ออนไลน์, 2559) ในปีการศึกษา 2558 พบว่า ผลการสอบความรู้ในวิชาภาษาอังกฤษ 1 ภาษาอังกฤษ 2 และภาษาอังกฤษ 3 ในภาคการศึกษาที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2

และภาคการศึกษาที่ 3 ตามลำดับของนักเรียนจำทหารเรือ ในภาพรวมอยู่ในระดับต่ำ อีกทั้งยังมีความสอดคล้องกับผลการทดสอบทักษะภาษาอังกฤษ ALCPT (American Language Course Placement Test) ของกำลังพลกองทัพเรือ อยู่ระดับต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ กองทัพเรือ กำหนด โดยให้ข้าราชการชั้นยศสัญญาบัตรต้องมีระดับเกณฑ์ผ่าน 80 คะแนน และข้าราชการชั้นยศประทวนมีระดับเกณฑ์ผ่าน 70 คะแนน ตั้งแต่เดือนตุลาคม พุทธศักราช 2552 เป็นต้นมา ผลทดสอบภาษาอังกฤษของข้าราชการที่จะไปศึกษาอบรม และปฏิบัติการกิจสำคัญ ณ ต่างประเทศ พบว่ามีผู้สอบผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่กองทัพเรือกำหนดในการสอบทักษะภาษาอังกฤษ ALCPT ในระดับสัญญาบัตรมีผู้ที่สอบผ่านระดับ 80 คะแนน คิดเป็น 10 เปอร์เซ็นต์ และ นายทหารประทวน มีผู้สอบผ่านระดับ 70 คะแนน คิดเป็น 5 เปอร์เซ็นต์ ของกำลังพลทั้งหมด ซึ่งผลกระทบดังกล่าวจะมีต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่หลายประการ เช่น การเป็นผู้แทนกองทัพเรือในการประชุม ต่อรองกับต่างประเทศ การเข้าร่วมฝึกผสมต่างๆ กับกองกำลังมิตรประเทศ โดยไม่สามารถแสดงออกหรือทำหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์ทั้งๆ ที่มีความรู้ความสามารถในสายงานอาชีพเป็นอย่างดี แต่ไม่สามารถสื่อสาร ถ่ายทอดสิ่งเหล่านั้นผ่านการใช้ทักษะภาษาอังกฤษได้ดีเท่าที่ควร (กรมยุทธศึกษาทหารเรือ, ฝ่ายวิชาการ, 2557) ภายหลังจากการประชุมผู้บัญชาการทหารเรืออาเซียนครั้งที่ 2 เมื่อปีพุทธศักราช 2546 พลเรือเอกทวีศักดิ์ โสมาภา เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการทหารเรือ ได้ตั้งข้อสังเกตว่าบุคลากรของกองทัพเรือ มีปัญหาสำคัญในระหว่างการทำงานร่วมกับหน่วยงานต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการประชุม สัมมนา การฝึกต่างๆ รวมไปถึงการปฏิบัติงาน ทั้งๆ ที่ขีดความสามารถของนายทหารเรือไทย ก็ได้ยิ่งหย่อนไปกว่ากำลังพลของประเทศต่างๆ แม้แต่น้อย และเมื่อมองให้ลึกลงไปประเด็นปัญหาดังกล่าว ก็พบว่าต้นเหตุสำคัญของปัญหา คือ ข้อจำกัดเรื่องการสื่อสาร เมื่อกำลังพลของเราไม่สามารถติดต่อสื่อสารได้อย่างราบรื่นเสียแล้ว โอกาสที่การปฏิบัติงานต่างๆ จะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพก็ยิ่งน้อยลงไปอีก จึงสั่งการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาแนวทางในการพัฒนา เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว จนในที่สุดคำตอบที่ได้รับคือ จะต้องมีการพัฒนาขีดความสามารถด้านภาษาอังกฤษให้กับกำลังพลของกองทัพเรืออย่างจริงจัง และ ต่อเนื่อง

จากปัญหาด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของกำลังพลกองทัพเรือดังกล่าวข้างต้น โรงเรียนการขนส่งทหารเรือ เป็นโรงเรียนจำ สังกัดกองทัพเรืออีกแห่งหนึ่งที่ประสบปัญหาดังกล่าว ซึ่งปัญหาที่พบคือ ในปีการศึกษา 2559 นักเรียนจำทหารเรือเหล่าทหารขนส่ง ชั้นปีที่ 2 สังกัดโรงเรียนการขนส่งทหารเรือ มีผลการสอบวัดระดับทักษะ

ภาษาอังกฤษต่ำกว่ามาตรฐานที่กองทัพอากาศกำหนด กล่าวคือ มีผลการสอบวัดระดับภาษาอังกฤษ ของนักเรียนจ่าทหารเรือ ชั้นปีที่ 2 พบว่ามีผู้สอบได้ระดับคะแนน 40 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน เพียง 1 คน จากนักเรียนจำนวนทั้งหมด 48 คน คิดจำนวนนักเรียนสอบผ่านเฉลี่ย ร้อยละ 2.08 ซึ่งต่ำกว่า เกณฑ์ที่กำหนดเกณฑ์ผ่านดังนี้ ระดับคะแนนร้อยละ 40 และ จำนวนร้อยละ 10 ของนักเรียนทั้งหมด (กองประสานคุณภาพ การศึกษา, กรมยุทธศึกษาทหารเรือ, 2558) แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เท่าที่ควร ปัญหาที่พบคือนักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่รู้จักใช้กลวิธี ในการเรียนรู้คำศัพท์ ทำให้รู้คำศัพท์ในจำนวนน้อยและส่งผล ให้ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษไม่ดี เท่าที่ควร ทำให้นักเรียนไม่สามารถสื่อสารได้ โดยเฉพาะการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาต่างประเทศนั้น ต้องรู้จักการใช้ กลวิธีในการเรียนรู้คำศัพท์เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ คำศัพท์ได้ และ ใช้ภาษาสื่อสารได้ตามสถานการณ์จริง ส่งผล ให้ผู้เรียนขาดความเชื่อมั่นในตนเองไม่กล้าแสดงออกระหว่าง ที่มีกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งสังเกตได้จากพฤติกรรมการ เรียนของผู้เรียน ซึ่งส่งผลให้ผลการสอบวัดระดับทักษะ ภาษาอังกฤษต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

จะเห็นได้ว่าเมื่อนักเรียนจ่าทหารเรือสำเร็จ การศึกษาแล้วอาจส่งผลกระทบต่อการทำงานในอนาคตได้ กองทัพอากาศ และโรงเรียนจ่าทหารเรือได้เล็งเห็นความสำคัญทั้ง การบรรจุในเนื้อหาวิชาการศึกษาสนทนาภาษาอังกฤษ 1 2 3 และ 4 ไว้ในโครงสร้างหลักสูตร โดยถือว่าการเรียนรู้คำศัพท์ เป็นส่วนหนึ่งการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ อีกทั้งยังได้ อนุมัติโครงการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของข้าราชการ กองทัพอากาศระยะสั้น 5 ปี ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2554 – 2558 อีกทั้งเป็นการพัฒนาความรู้และทักษะภาษาอังกฤษของ นักเรียนทหารในสถานศึกษาต่างๆ ของกองทัพอากาศรวม ให้เพิ่มขึ้นสู่เกณฑ์มาตรฐานในอนาคต

การศึกษากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของ นักเรียนจ่าทหารเรือชั้นปีที่ 2 ในภาคการศึกษาที่ 2 ปี การศึกษา 2559 นี้ เป็นสิ่งหนึ่งที่มีความสำคัญและน่าสนใจ ในการเลือกเพื่อทำการศึกษาวิจัยเนื่องจากเป็นนักเรียน จ่าทหารเรือที่ได้ผ่านการเรียนและมีระดับผลคะแนนวิชาการ สนทนาภาษาอังกฤษ 1 และการสนทนาภาษาอังกฤษ 2 มาแล้วในภาคการศึกษาที่ 1 และ 2 ที่ผ่านมา จึงทำให้ได้ ทราบถึงการพัฒนาวิธีการ หรือแนวทางที่ใช้ในการหา ความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษว่าจะมีผลต่อการระดับ คะแนนที่ได้ และการนำกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนจ่าทหารเรือชั้นปีที่ 2 ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกศึกษา และปรับแก้ตามแนวคิดของชมิตต์ (Schmitt, 2007) ซึ่งแบ่ง ออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1 กลวิธีนำไปสู่ความสำเร็จ 2 กลวิธี

ทางสังคม 3 กลวิธีการจดจำ 4 กลวิธีด้านสติปัญญา และ 5 กลวิธีด้านอภิปัญญา ซึ่งเป็นกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ที่มี ความหลากหลาย ได้รับการศึกษา ค้นคว้า พัฒนา จนเป็นที่ ยอมรับและได้รับความนิยมน้อยแพร่หลาย อีกทั้งมีความ เหมาะสมกับบริบทของนักเรียนจ่าทหารเรือ เนื่องจากเป็น นักเรียนทหารอีกกลุ่มหนึ่งที่มีความแตกต่างทักษะ ภาษาอังกฤษ อันจะเป็นประโยชน์ที่นักเรียนจ่าทหารเรือ จะได้เลือกใช้กลวิธีดังกล่าวได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ซึ่งที่ผ่านมายังไม่มีงานวิจัยที่ศึกษากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ ของนักเรียนจ่าทหารเรือ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา การใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน จ่าทหารเรือ พร้อมกับเปรียบเทียบระดับการใช้กลวิธี การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนจ่าทหารเรือ จำแนก ตามระดับความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งผลจาก การศึกษาในครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุง การเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนจ่าทหารเรือ ที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนจ่าทหารเรือ สังกัดกองทัพอากาศ ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ และเหมาะสม อันจะเสริมสร้างความสามารถ ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษของนักเรียนจ่าทหารเรือ
2. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างในการใช้กลวิธี การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนจ่าทหารเรือ จำแนกตามกลุ่มเก่ง และกลุ่มอ่อน

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนจ่าทหารเรือมีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษทุกกลวิธี
2. นักเรียนจ่าทหารเรือที่มีระดับความสามารถใน การเรียนรู้ภาษาอังกฤษต่างกัน มีการใช้กลวิธีการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตผู้ให้ข้อมูลประชากรที่ใช้ เป็นนักเรียน จ่าทหารเรือ ชั้นปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนจ่าทหารเรือ สังกัดกองทัพอากาศ จำนวน 833 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียน โรงเรียนจ่าทหารเรือ ชั้นปีที่ 2 สังกัดกองทัพอากาศ ที่กำลังศึกษาในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน

265 คน ได้จากตารางสำเร็จรูปเครจซี่ และ มอร์แกน และ สุ่ม กลุ่มตัวอย่างอย่างง่ายโดยวิธีจับฉลาก

2. ขอบเขตเวลา ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยแบบสอบถามกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ระหว่างเดือน เมษายน – กันยายน พ.ศ. 2559

ประโยชน์ที่จะได้รับการวิจัย

1. ได้แนวทางในการวางแผนเพื่อพัฒนาการสอน คำศัพท์ภาษาอังกฤษของครูผู้สอน

2. ได้แนวทางในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน คำศัพท์ภาษาอังกฤษให้มีความสอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษของนักเรียนจำทหารเรือ 2. เปรียบเทียบความแตกต่างในการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของ นักเรียนจำทหารเรือ จำแนกตามกลุ่มเก่ง และกลุ่มอ่อน ผู้ให้ ข้อมูล ได้แก่ นักเรียนจำทหารเรือชั้นปีที่ 2 ที่ศึกษาในภาค ศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนจำทหารเรือในสังกัด ของกองทัพเรือ จำนวน 7 โรงเรียน จำนวน 265 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามชนิดประเมินค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลระดับการใช้กลวิธีการเรียนรู้ โดยการหาค่า ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

แบบสอบถามการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) แบบ ลิเคิร์ต (Likert, 1961, pp. 90-91) ซึ่งมี รายละเอียดดังนี้ 4 หมายถึง ผู้เรียนใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษนั้นมากที่สุด 3 หมายถึง ผู้เรียนใช้กลวิธีการ เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษนั้นมาก 2 หมายถึงผู้เรียนใช้กลวิธี การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษนั้นปานกลาง 1 หมายถึง ผู้เรียนใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษนั้นน้อย และ 0 หมายถึง ผู้เรียนไม่ใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษนั้น

วิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถามชนิดมาตร ประมาณค่า 5 ระดับ ของลิเคิร์ต เพื่อศึกษาการใช้กลวิธีการ เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนจำทหารเรือ สังกัดกองทัพเรือ จากการตอบแบบสอบถามการใช้กลวิธีการ เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยแจกแจงความถี่ ร้อยละ

ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดย คำนวณรายข้อ รายด้าน และภาพรวม และนำมาพิจารณา

หาค่าเฉลี่ยมาจัดลำดับกับเกณฑ์ (ไชยยศ เรื่องสุพรรณ. 2535:135) ดังนี้

3.50 - 4.00 หมายถึง ใช้กลวิธีการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษมากที่สุด

2.50 - 3.49 หมายถึง ใช้กลวิธีการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษมาก

1.50 - 2.49 หมายถึง ใช้กลวิธีการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษปานกลาง

0.50 - 1.49 หมายถึง ใช้กลวิธีการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษน้อย และ 0.00 - 0.49 หมายถึง ไม่มี การใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

2. ขั้นตอนการวิจัย

2.1 สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมกลวิธีการ เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ กลวิธีนำไปสู่ ความสำเร็จ กลวิธีทางสังคม กลวิธีจดจำ กลวิธีด้าน สติปัญญา และ กลวิธีด้านอภิปัญญา

2.2 นำแบบสอบถามกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษของนักเรียนจำทหารเรือส่งกักกองทัพเรือไป เสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 คน เพื่อตรวจสอบและหาค่าดัชนีความ สอดคล้อง IOC (Index of item objectives congruence) จากนั้นนำผลที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย ซึ่งค่าเฉลี่ยที่ยอมรับได้ ต้องมี ค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป โดยมีค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.97 และนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบ และปรับปรุงแก้ไข แล้ว มาทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มี ลักษณะคล้ายคลึงกัน เพื่อนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94 นำ แบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อนำไปใช้เก็บ ข้อมูล

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 เก็บรวบรวมข้อมูลการตอบแบบสอบถาม ของนักเรียนจำทหารเรือได้รับกลับจำนวน 265 ชุดคิดเป็น ร้อยละ 100

3.2 นำแบบสอบถามที่ได้จัดกลุ่มความสามารถ ทางภาษาเป็นกลุ่มเก่ง และกลุ่มอ่อนจากระดับคะแนนเฉลี่ย จำนวน 2 ภาคการศึกษาที่ผ่านมาโดยผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จาก การตอบในแบบสอบถามมาเรียงคะแนนจากมากที่สุดไปหาน้อย ที่สุด และเรียงคะแนนจากน้อยที่สุดไปหามากที่สุดโดยใช้เกณฑ์ 27% ทำให้ได้นักเรียนทั้งกลุ่มเก่ง และกลุ่มอ่อนจำนวนเท่ากัน คือ 72 คน หลังจากนั้นผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการตอบ แบบสอบถามไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

สรุปผลการวิจัย

ตาราง 1 ผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนจำหน่ายเรือ

กลยุทธ์	ระดับการใช้กลยุทธ์		
	\bar{X}	SD	ความหมาย
1. กลยุทธ์นำไปสู่ความสำเร็จ (DET: Determination Strategies)	2.20	0.65	ปานกลาง
2. กลยุทธ์ทางสังคม (SOC: Social Strategies)	2.20	0.78	ปานกลาง
3. กลยุทธ์การจดจำ (MEM: Memory Strategies)	1.99	0.73	ปานกลาง
4. กลยุทธ์ด้านสติปัญญา (COG: Cognitive Strategies)	1.92	0.82	ปานกลาง
5. กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา (MET: Metacognitive Strategies)	2.17	0.80	ปานกลาง
ภาพรวม	2.10	0.65	ปานกลาง

จากตารางที่ 1 พบว่าการใช้พฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนจำหน่ายเรือพบว่า ในภาพรวมทุกกลยุทธ์ใช้ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.10) เมื่อพิจารณาเป็นรายกลยุทธ์ พบว่า ทุกกลยุทธ์มีการใช้ในระดับปานกลาง โดย ลำดับ 1 ได้แก่ กลยุทธ์นำไปสู่ความสำเร็จ (DET: Determination Strategies) และกลยุทธ์ทางสังคม (SOC: Social Strategies) (ค่าเฉลี่ย 2.20) รองลงไปได้แก่ กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา (MET: Metacognitive Strategies) (ค่าเฉลี่ย 2.17) กลยุทธ์การจดจำ (MEM: Memory Strategies) (ค่าเฉลี่ย 1.99) และ กลยุทธ์ด้านสติปัญญา (COG: Cognitive Strategies) (ค่าเฉลี่ย 1.92)

ตาราง 2 การเปรียบเทียบความแตกต่างในการใช้พฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ

พฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ	กลุ่มเก่ง 72 คน		กลุ่มอ่อน 72 คน		t	p
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
1. กลยุทธ์นำไปสู่ความสำเร็จ (DET)	2.30	0.59	1.91	0.71	3.606*	.000
2. กลยุทธ์ทางสังคม (SOC)	2.17	0.79	2.01	0.85	1.168	.245
3. กลยุทธ์การจดจำ (MEM)	2.07	0.65	1.69	0.73	3.274*	.001

พฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ	กลุ่มเก่ง 72 คน		กลุ่มอ่อน 72 คน		t	p
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
4. กลยุทธ์ด้านสติปัญญา (COG)	1.99	0.84	1.62	0.82	2.650*	.009
5. กลยุทธ์ด้านอภิปัญญา (MET)	2.36	0.80	1.85	0.85	3.655*	.000
ภาพรวม	2.18	0.61	1.82	0.71	3.267*	.001

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 2 พบว่า นักเรียนจำหน่ายเรือกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน ใช้กลยุทธ์ในภาพรวม กลยุทธ์นำไปสู่ความสำเร็จ กลยุทธ์การจดจำ กลยุทธ์ด้านสติปัญญา และกลยุทธ์ด้านอภิปัญญา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนกลยุทธ์ทางสังคมแตกต่างกันอย่างไม่นัยสำคัญทางสถิติ

การอภิปรายผล

ในการอภิปรายผล ผู้วิจัยนำข้อมูลเชิงปริมาณมาสรุปผลได้ดังนี้

นักเรียนจำหน่ายเรือใช้พฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งพบว่ามีการใช้กลยุทธ์ในทุกด้าน เพื่อเป็นเครื่องมือ แนวทาง และวิธีการหาความหมายของคำศัพท์ เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของตนเองให้มากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กวินทรา สนขุนทด (2554) ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของ นักศึกษา ชั้นปีที่ 1 แผนการเรียนปริญญาตรี 4 ปี สาขาวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี จำนวน 47 คน พบว่านักศึกษามีการใช้พฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเทคนิคในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยใช้กลยุทธ์ด้านอภิปัญญามากที่สุด รองลงมา ได้แก่ กลยุทธ์ทางสังคม กลยุทธ์นำไปสู่ความสำเร็จ กลยุทธ์การจดจำ และกลยุทธ์ด้านสติปัญญา ตามลำดับ อีกทั้งยังได้ศึกษาผลการเปรียบเทียบการใช้พฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเทคนิค จำแนกตามความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ตามระดับความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ต่างกัน พบว่ามีการใช้พฤติกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นกลยุทธ์ด้านอภิปัญญา ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ นัฐยา บุญกองแสน (2556)

ที่ได้ศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของ นักศึกษาไทยที่กำลังศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการศึกษาพบว่านักศึกษาใช้กลวิธี การเรียนรู้คำศัพท์ในระดับปานกลางในภาพรวม และ 3 กลวิธี หลัก นอกจากนี้ยังพบว่าการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ใน ภาพรวม กลวิธีหลัก และรายชื่อของนักศึกษามีความสัมพันธ์ กับทั้ง 5 ตัวแปรที่ศึกษา การวิเคราะห์ที่ปัจจัยพบว่า 5 ปัจจัย มีความสัมพันธ์กับการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ ผลการ วิเคราะห์ด้านเนื้อหาพบว่ามี 7 เหตุผลหลักที่นักศึกษาใช้บาง กลวิธีบ่อย และมี 9 เหตุผลหลักที่นักศึกษาใช้บางกลวิธีไม่บ่อย

ผลการเปรียบเทียบการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษของนักเรียนจำพวกทหารเรือจำแนกตามกลุ่มเก่ง และกลุ่มอ่อน พบว่านักเรียนจำพวกทหารเรือ ใช้กลวิธีการเรียนรู้ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ยกเว้นกลวิธีทางสังคม แตกต่างกันอย่างไม่มี นัยสำคัญทางสถิติ โดยนักเรียนจำพวกทหารเรือกลุ่มเก่ง ใช้กลวิธี ด้านอภิปัญญามากที่สุด และใช้กลวิธีด้านสติปัญญาน้อย ส่วนนักเรียนจำพวกทหารเรือกลุ่มอ่อน ใช้กลวิธีทางสังคมมากที่สุด และ ใช้กลวิธีด้านสติปัญญาน้อย ซึ่งมีความสอดคล้องกับ สมมุติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาผลการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ ภาษาอังกฤษของนักเรียนจำพวกทหารเรือกลุ่มเก่งแล้ว พบว่าใช้กลวิธี ด้านอภิปัญญามากที่สุด คือ การเรียนรู้คำศัพท์ผ่านสื่อ ภาษาอังกฤษต่างๆ เช่น เพลง ภาพยนตร์ ข่าว และโฆษณา หรือการข้าม ผ่านคำศัพท์ที่ไม่ทราบความหมายไปก่อน อาจเนื่องมาจาก นักเรียนจำพวกทหารเรือกลุ่มเก่ง เห็นว่าเป็นกลวิธี การเรียนรู้คำศัพท์มีความสะดวกสบาย ง่ายต่อการเข้าถึงได้ ทุกสถานที่ทุกช่วงเวลาตามความต้องการ มีลักษณะรูปแบบ การเรียนรู้ที่มีการดูความสนใจ ระวังใจ ติดตาม และได้รับความ บันเทิงไปพร้อมกับการเรียนรู้ด้วย ทำให้นำไปสู่การเลือกใช้ อีกทั้งสามารถควบคุมการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง โดยกลวิธีเหล่านี้ จึงเป็นวิธีการที่สำคัญมีส่วนช่วยให้สามารถจำคำศัพท์ได้ มากขึ้น ตลอดจนส่งผลทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบ และสามารถพัฒนาการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งมีความ สอดคล้องกับบทความเรื่อง ส่องภาษา ของจุฑามณี ทิพราช และชฎานันท์ ปิติกรพวงเพชร (2555) ที่ได้สำรวจกลยุทธ์ในการ เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ได้จำแนกนักศึกษาออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ นักศึกษาที่เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน พบว่า นักศึกษาที่เรียนระดับเก่งในรายวิชาภาษาอังกฤษ ใช้กลยุทธ์การ เรียนรู้โดยการเรียนรู้ (Metacognitive Strategies) ในขณะที่ นักศึกษาระดับปานกลางใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Determination Strategies) และนักศึกษาระดับอ่อนใช้กลยุทธ์ การเรียนรู้ด้านความจำ (Memory Strategies) ซึ่งการเรียนรู้

คำศัพท์ภาษาอังกฤษ นับเป็นสิ่งที่ท้าทายประการสำคัญ อันหนึ่งของผู้เรียนภาษาต่างประเทศ หรือภาษาเป้าหมาย (Target Language) ต้องประสบในขณะที่เรียนรู้ภาษา ซึ่งอาจ มีกลวิธีที่หลากหลาย เพื่อให้ได้รับความหมายนั้น อีกทั้งการมี กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ไว้หลายๆ ด้าน จะช่วยให้ผู้เรียน สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัย ของ กุสุมา พิทักษ์วงศ์ (2555) ได้ศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนรู้ คำศัพท์เทคนิคทางด้านธุรกิจ ของนักศึกษาที่มีความสามารถ ทางด้านภาษาอังกฤษในระดับสูงและต่ำ จากคลังข้อมูล คำศัพท์ธุรกิจ กับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อธุรกิจในปีการศึกษา 2554 จำนวน 40 คน โดยถูกแบ่ง ออกเป็น 2 กลุ่ม ซึ่งประกอบไปด้วย นักศึกษาที่มีความ สามารถทางด้านภาษาอังกฤษในระดับสูงจำนวน 24 คนและ นักศึกษาที่มีความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษในระดับต่ำ จำนวน 16 คน นักศึกษาถูกแบ่งกลุ่มโดยใช้คะแนนสอบจาก Technical Vocabulary Test in Context ผลจากการวิจัย ซึ่งมาจากแบบทดสอบ ที่มีคำศัพท์เฉพาะทางด้านธุรกิจใน คลังข้อมูลคำศัพท์ที่สร้างขึ้น จำนวน 209 คำ เช่น marketing company product business และ firm มีดังนี้ 1)นักเรียน ที่มีความสามารถภาษาอังกฤษสูง ใช้กลวิธีกลุ่ม Determination และ Metacognitive อยู่ในระดับสูง เช่น เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษจากสื่อต่างๆ เรียนรู้ความหมาย ของคำศัพท์จากบริบท ใช้รากศัพท์มาช่วยเดาความหมาย และ ใช้พจนานุกรม อังกฤษ - อังกฤษ 2) นักเรียนที่มี ความสามารถภาษาอังกฤษต่ำใช้กลวิธีกลุ่ม Cognitive บ่อย ที่สุด เช่น เรียนรู้คำศัพท์โดย การพูดซ้ำ เขียนซ้ำและเรียนรู้ คำศัพท์โดยการจดบันทึกขณะครูสอน

เมื่อพิจารณาผลการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของ นักเรียนจำพวกทหารเรือกลุ่มอ่อน พบว่าใช้กลวิธีด้านสังคมมากที่สุด คือ การถามความหมายของคำศัพท์จากเพื่อนร่วมชั้น ขอให้ครู อธิบายความหมายของคำศัพท์ใหม่ หรือบอกคำที่มีความหมายเหมือนกัน (synonym) และขอให้ครูแปล ความหมายของคำศัพท์โดยการใช้ภาษาอังกฤษอย่างง่ายๆ อาจเนื่องมาจากนักเรียนจำพวกทหารเรือกลุ่มอ่อน มีลักษณะการ ฟังพาอาศัยกัน การหาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ไม่ ทราบความหมาย จำเป็นต้องหาวิธีการที่มีความสะดวก ง่ายที่สุด และใช้ระยะเวลาสั้นๆ การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น จะเป็นหนทางที่เป็นประโยชน์ในการเรียนรู้คำศัพท์ ซึ่งเห็นว่า บุคคลที่มีความใกล้ชิดที่สุด คือเพื่อนร่วมชั้นเรียน และ ครูผู้สอนเป็นบุคคลลำดับถัดไปที่สามารถให้ความช่วยเหลือได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รวีวรรณ จิวาณวงศ์ (2549) ที่ได้ศึกษาและเปรียบเทียบการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนภาษาอังกฤษ - คณิตศาสตร์ และแผนภาษาอังกฤษ - ภาษาฝรั่งเศส โรงเรียนพระหฤทัย

นันทบุรี ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนใช้กลวิธีทางสังคมมากที่สุด ได้แก่ การถามความหมายจากเพื่อนร่วมชั้นเรียน ถามความหมายจากครูผู้สอน และเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์จากการทำกิจกรรมเป็นกลุ่มอีก และจากผลการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการนักเรียนจำอาหารเรือชั้นปีที่ 2 ที่มีผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ต่างกัน จำนวน 5 คน พบว่ากลวิธีหรือแนวทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่นักเรียนจำอาหารเรือกลุ่มเก่งใช้ คือ การหาความหมายจากสื่อสมัยใหม่ เช่น การใช้พจนานุกรมออนไลน์ การเรียนรู้คำศัพท์จากเพลง ภาพยนตร์ต่างประเทศ เป็นต้น ส่วนกลวิธีการถามความหมายจากเพื่อนร่วมชั้นเรียน และจากครูผู้สอนเป็นกลวิธีการหาความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนจำกลุ่มอ่อนเลือกใช้ อีกทั้งมีความสอดคล้องกับผลสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาอังกฤษอย่างไม่เป็นทางการ จำนวน 3 คน ที่ได้สังเกตพฤติกรรมขณะจัดการเรียนการสอนพบว่านักเรียนจำที่มีผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอ่อนจะถามความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษมากกว่า นักเรียนจำที่มีผลการเรียนภาษาอังกฤษเก่ง โดยลักษณะของการถาม จะมีทั้งการถามความหมายเป็นคำ และเป็นประโยคสั้นๆ แต่อย่างไรก็ตามในการวิจัยครั้งนี้ มีความแตกต่างจากงานวิจัยของ เขา (Chao, 2007) ที่ได้ศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 - 4 ภาควิชาภาษาอังกฤษประยุกต์จำนวน 117 คน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีทางตอนใต้ของประเทศไต้หวัน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาใช้กลวิธีนี้ไปสู่ความสำเร็จมากที่สุดและใช้กลวิธีทางสังคมน้อยที่สุด โดยกลวิธีสำหรับค้นหาความหมายคำศัพท์ นักศึกษาใช้พจนานุกรมสองภาษามากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

จากผลของการศึกษากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนจำอาหารเรือชั้นปีที่ 2 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในประเด็นต่างๆ อันจะเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจที่จะนำไปพัฒนาการเรียนการสอนได้ ดังนี้

1. ควรส่งเสริมให้ใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่หลากหลายให้กับนักเรียนทุกกลุ่ม
2. ครูผู้สอนควรกำหนดกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษไปเป็นส่วนหนึ่งในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการทำวิจัยเพื่อส่งเสริมการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

2. ควรมีการทำวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษกับปัจจัยอื่นๆ เช่น เพศ ระดับการจบการศึกษา เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กรรณก ภู่น้ำ. (2555). การใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์เพื่อส่งเสริมความสามารถทางการอ่านและความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาชั้นปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กรมยุทธศึกษาทหารเรือ. ฝ่ายวิชาการ. (2557, พฤศจิกายน). ก้าวสำคัญของการเป็นกองทัพเรือชั้นนำ ในภูมิภาค, วารสารนาวิกศาสตร์, 97 (11), 33-39.
- กองประกันคุณภาพการศึกษา, กรมยุทธศึกษาทหารเรือ, 2558.
- กวินทรา สนขุนทด.(2554). กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเทคนิคของนักศึกษาศาขาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- กุสุมา พิทักษ์วงศ์. (2555). การศึกษากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ เทคนิคทางด้านธุรกิจของนักศึกษาที่มีความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษในระดับสูงและต่ำจากคลังข้อมูลคำศัพท์ธุรกิจ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาภาษาศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- จุฑามณี ทิพราช และชญานันท์ ปิติกรพวงเพชร (2555, พฤศจิกายน-ธันวาคม), เก่งภาษา, จุลสารประชาสัมพันธ์รากบัว, 6 (6), 5.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2535). เทคโนโลยีการศึกษา : ทฤษฎีการวิจัย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ถิรวัดน์ ต้นทนิส. (2555). กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของนักศึกษาสหวิทยาการที่มีระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทางสังคมศาสตร์สูงและต่ำ. จาก http://annualconference.ku.ac.th/cd53/11008_P24.pdf.
- ธีราภรณ์ พลายเล็ก. (2555). การศึกษาลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร. นัฐยา บุญกองแสน. (2556). การใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยที่กำลังศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.

รวีวรรณ จิวาณวงษ์. (2549). การศึกษาการใช้กลวิธีการ
เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพระหฤทัยนทบุรี
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548. วิทยานิพนธ์
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอน
ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สถาบันภาษาอังกฤษ, กระทรวงศึกษาธิการ, 8 สิงหาคม
2555, จาก <http://english.obec.go.th/english/2013/index.php/th/2012-08-08-06-24-42/2012-08-08-06-25-22>.

British Council. (2007). **Teaching English**. (online).
Retrieved 2 March, 2013. From
http://www.teachingenglish.org.uk/think/Vocabulary/Vocab_autonomy.shtml.

Chao, Y.N. (2007). **A survey study of vocabulary learning strategies used by English majoring university students in Taiwan**. Retrieved from http://etd.lib.stut.edu.tw/etd-db/etd-search/view_etd?URN=etd-0407109-183704.206.

Ghadessey, M. G, & Yanjie, G. (2001). “**Small corpora and translation**” In **Small corpus Studies and ELT: Theory and practice**. John Benjamins Publishing Company.

Lawson, M. J.& Hogben, D.(1996). **The vocabulary-learning strategies of foreign-language students**. *Language Learning*, 46(1), 101-135.

Laufer, B. (1998). **The Development of Passive and Active Vocabulary in a Second Language: Same or Different?**. *Applied Linguistics*, 19/2 : 255-271.

Nation, P. (2005). **Teaching and learning vocabulary** In **Handbook and research in second language teaching and learning**. (pp.581-595). New Jersey: Lawrence Erlbaum.

Oxford, R. L. and D. Crookall. (1989). “**Research on language learning strategies: Methods, findings, and instructional issues**”. *Modern Language Journal* 73(4): 404-418. British council online.

Stevick, E. W. (2012). **Humanism in Language Teaching**. *International Association TESOL Quarterly*, Volume 27, Issue 2, 338-340.

Schmitt, N. (2007). **Vocabulary in language teaching.8th ed**.Cambridge:Cambridge Press. education. Master thesis in Teaching English as a foreign language, Addis Ababa University.